

Sygn. akt II CZ 110/11

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa Ł. B.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń Na Życie -

Spółce Akcyjnej w W. Oddział w Ł.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 7 grudnia 2011 r.,

na skutek zażalenia powoda na postanowienie o kosztach

zawarte w pkt 2 wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 4 kwietnia 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2011 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację powoda Ł. B. od wyroku Sądu Rejonowego i zasądził od powoda na rzecz pozwanego PZU „Na Życie” S.A. w W. Oddział w Ł. kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Przytoczone rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zaskarżył zażaleniem powód zarzucając naruszenie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c., a także art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. W uzasadnieniu zażalenia podnosił, że z uwagi na pozostawanie przez niego w trudnej sytuacji życiowej i materialnej, Sąd Rejonowy pomimo oddalenia powództwa w całości, nie obciążył go kosztami zastępstwa procesowego za postępowanie przed Sądem I instancji. Wskazał, że jego sytuacja życiowa i materialna nie uległa zmianie od momentu złożenia przez niego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych na etapie postępowania przed Sądem I instancji, dlatego też zasądzenie zwrotu kosztów procesu według zasady odpowiedzialności za wynik procesu nie powinno nastąpić.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W wypadkach szczególnie uzasadnionych, na podstawie art. 102 k.p.c., Sąd może zasądzić od strony przegrywającej część kosztów procesu albo nie obciążać jej kosztami w ogóle. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że o nieobciążeniu strony przegrywającej kosztami procesu sąd orzeka na podstawie okoliczności konkretnej sprawy uzasadniających ocenę, że chodzi o „wypadek szczególnie uzasadniony”. Skorzystanie lub nieskorzystanie przez sąd z możliwości zastosowania tego przepisu, ustawodawca pozostawia swobodnej ocenie sądu. Kwestia trafności i zasadności skorzystania lub nieskorzystania przez sąd z tego uprawnienia podlega, co do zasady, kontroli sądu wyższego rzędu, jednak ewentualna zmiana takiego postanowienia o kosztach powinna ograniczać się do sytuacji wyjątkowych (zob. m. in. postanowienia SN z dnia 3 grudnia 2007 r., I CZ 110/07 nie publ. i z dnia 1 października 2010, I CZ 142/10 nie publ.). Do takiej

oceny na tle motywów zaskarżonego postanowienia oraz uzasadnienia wniesionego zażalenia brak jest jednak podstaw.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.